

81	स्थायिनो ऽमी रसानां कारणं क्रमात् ॥ ३०४ ॥	३०
82	स्तम्भो ज्ञायं	३०
83	स्वेदो धर्मनिदायौ	३०
84	पुलकः पुनः	३०
85	रोमाञ्चः कण्टको रोमविकारो रोमहर्षणम् ॥ ३०५ ॥	३०
86	रोमोद्गम उद्गुषणमुल्लकसनमित्यपि ।	३०
87	स्वरभेदस्तु कल्लवं स्वरे	३०
88	कम्पस्तु वेपथुः ॥ ३०६ ॥	३०
89	वैवर्ण्यं कालिका-	३०
90	थाश्रु वाष्पो नेत्राम्बु रोदनम्	३०
91	अस्रमस्रु	३०
92	प्रलयस्त्वचेष्टते-	३०
93	त्यष्ट सात्विकाः ॥ ३०७ ॥	३०
94	धृतिः संतोषः स्वास्थ्यं स्या-	३०
95	दाध्यानं स्मरणं स्मृतिः ।	३०
96	मतिर्मनीषा बुद्धिर्धोर्धिषणा ज्ञतिचेतने ॥ ३०८ ॥	३०

müthsruhe (5 W.). — 81. Diese (Zuneigung, Lachen, Trauer, Zorn, Thatkraft, Furcht, Tadelsucht, Staunen und Gemüthsruhe) bleibenden Gemüthszustände bilden beziehungsweise die oben genannten (45. 46.) Grundtöne. — 82. Schlaffheit (2 W.). — 83. Schweiss (3 W.). — 84—86. Haarsträubung (8 W.). — 87. Das Versagen der Stimme. — 88. Zittern (2 W.). — 89. Der Wechsel der Gesichtsfarbe (2 W.). — 90. 91. Thränen (6 W.). — 92. Ohnmacht. — 93. Dieses sind die acht äusserlichen Gemüthszustände. — 94. Wohlbehagen (3 W.). — 95. Erinnerung (3 W.). — 96. (3 W.)